AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1313/2013/EU HATÁROZATA

(2013. december 17.)

az uniós polgári védelmi mechanizmusról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 196. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére [1],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Figyelemmel arra, hogy az elmúlt évek során jelentősen nőtt a természeti és ember okozta katasztrófák száma és súlyossága, valamint arra, hogy – különösen az éghajlatváltozásból és a számos természeti és technológiai veszély lehetséges kölcsönhatásából eredően – a jövőbeli katasztrófák valószínűleg még szélsőségesebbek és összetettebbek lesznek, és mélyreható és hosszabb távú következményekkel fognak járni, egyre fontosabb a katasztrófavédelem integrált megközelítése. Az Európai Uniónak elő kell mozdítania a szolidaritást, illetve támogatnia kell és ki kell egészítenie a tagállamok polgári védelem terén végrehajtott fellépéseit, valamint meg kell könnyítenie azok koordinálását, hogy javuljon a természeti és ember okozta katasztrófák megelőzésére, az azokra való felkészülésre és reagálásra szolgáló rendszerek hatékonysága.

(2) A 2007/779/EK, Euratom tanácsi határozattal [2] átdolgozott2001/792/EK, Euratom tanácsi határozat [3] közösségi polgári védelmi mechanizmust hozott létre. E mechanizmus finanszírozását a 2007/162/EK, Euratom tanácsi határozat [4] biztosította, amely polgári védelmi pénzügyi eszközt (a továbbiakban: a pénzügyi eszköz) hozott létre. A határozat uniós pénzügyi támogatás nyújtását írja elő egyrészt a súlyos veszélyhelyzetek kezelésének hatékonyabbá tételéhez való hozzájárulásként, másrészt a veszélyhelyzetek minden típusára vonatkozó megelőzési és felkészültségi intézkedések hatékonyabbá tétele érdekében, ideértve az 1999/847/EK tanácsi határozat [5] alapján korábban hozott intézkedések folytatását is. A pénzügyi eszköz 2013. december 31-én hatályát veszti.

(3) Az uniós polgári védelmi mechanizmus (a továbbiakban: az uniós mechanizmus) által biztosított védelem elsősorban a személyek, valamint a környezet és a tulajdon – beleértve a kulturális örökséget is – védelmére terjed ki, az Unión belül vagy kívül bekövetkező mindennemű természeti és ember által okozott katasztrófa esetén, ideértve a környezeti katasztrófákat, a tengerszennyezést és az akut egészségügyi veszélyhelyzeteket. Az ilyen katasztrófák mindegyike esetén az uniós mechanizmus keretében polgári védelmi és más veszélyhelyzeti segítségnyújtás kérhető az érintett ország reagálási képességeinek kiegészítése céljából. A terrorcselekmények vagy nukleáris vagy radiológiai balesetek által okozott katasztrófák esetében az uniós mechanizmus csak a polgári védelem körébe tartozó katasztrófakészültségi és -reagálási intézkedésekre terjedhet ki.

(4) Erőforrásainak és képességeinek szükség szerinti rendelkezésre bocsátásával az uniós mechanizmusnak hozzá kell járulnia az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 222. cikkének végrehajtásához is.

(5) Az uniós mechanizmus az európai szolidaritás látható kifejezését jelenti azáltal, hogy a vonatkozó irányadó elvek és a polgári védelem területén létrejött részletes megállapodások sérelme nélkül gyakorlati és gyors hozzájárulást biztosít a katasztrófák megelőzéséhez és az azokra való felkészültséghez, valamint a katasztrófáknak és a katasztrófák veszélyének a gyors kezeléséhez. Következésképpen ez a határozat nem érintheti a tagállamoknak az e határozat hatálya alá tartozó kérdésekkel kapcsolatos két- vagy többoldalú szerződésekben előírt jogait és kötelezettségeit, sem a tagállamoknak a személyek, a környezet és a tulajdon területükön belüli védelmére vonatkozó felelősségét.

(6) Az uniós mechanizmusnak kellően figyelembe kell vennie a vonatkozó uniós jogszabályokat és a nemzetközi kötelezettségvállalásokat, és ki kell aknáznia a releváns uniós kezdeményezésekkel, mint például az európai Föld-megfigyelési programmal (Copernicus), a kritikus infrastruktúrák védelmére vonatkozó európai programmal (EPCIP) és a közös információmegosztási környezettel (CISE) fennálló szinergiákat.

[1] HL C 277., 2012.9.13., 164. o.

[2] A Tanács 2007/779/EK, Euratom határozata (2007. november 8.) a közösségi Polgári Védelmi Mechanizmus kialakításáról (HL L 314., 2007.12.1., 9. o.).

[3] A Tanács 2001/792/EK határozata (2001. október 23.) polgári védelmi segítségnyújtási beavatkozások terén a fokozott együttműködés előmozdítását segítő közösségi eljárás kialakításáról (HL L 297., 2001.11.15., 7. o., magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 6. kötet, 90. o.).

[4] A Tanács 2007/162/EK, Euratom határozata (2007. március 5.) a polgári védelmi pénzügyi eszköz létrehozásáról (HL L 71., 2007.3.10., 9. o.).

[5] A Tanács 1999/847/EK határozata (1999. december 9.) a polgári védelem területén közösségi cselekvési program létrehozásáról (HL L 327., 1999.12.21., 53. o., magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 04. kötet, 371. o.).

(7) A katasztrófavédelem területén fontos szerepet töltenek be a regionális és a helyi hatóságok. Ennélfogva e regionális és helyi hatóságokat megfelelően be kell vonni az e határozat alapján a tagállami nemzeti struktúrákkal összhangban végrehajtott tevékenységekbe.

(8) A megelőzés kulcsfontosságú a katasztrófák elleni védekezésben, és további fellépést igényel, ahogyan arra a 2009. november 30-i tanácsi következtetések és „A természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepció" című bizottsági közleményről szóló, 2010. szeptember 21-i európai parlamenti állásfoglalás is felszólított. Az uniós mechanizmusnak tartalmaznia kell egy olyan általános szakpolitikai keretet a katasztrófák kockázatával szembeni védelmet szolgáló uniós intézkedésekre vonatkozóan, amelynek célja a katasztrófák elleni védelem és az azokkal szembeni ellenálló képesség magasabb szintjének elérése a katasztrófák hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint a megelőzés kultúrájának megteremtése útján, ideértve az éghajlatváltozás valószínűsíthető hatásainak és a megfelelő kiigazító intézkedések szükségességének kellő figyelembevételét is. E tekintetben a tagállami vagy a megfelelő szubnacionális szinten, adott esetben egyéb érintett szolgálatok bevonásával végzett kockázatértékelés, kockázatkezelési tervezés, kockázatkezelési képesség-értékelés, valamint a kockázatok uniós szintű áttekintése és a szakértői értékelések alapvető fontosságúak annak biztosítása szempontjából, hogy a katasztrófavédelemben integrált megközelítés érvényesüljön, amely összekapcsolja a kockázatmegelőzési, a felkészültségi és az reagálási intézkedéseket. A mechanizmusnak ezért tartalmaznia kell egy olyan átfogó keretet, amely lehetővé teszi a kockázatokkal és a kockázatkezelési képességekkel kapcsolatos információcserének az EUMSZ 346. cikkének sérelme nélküli lefolytatását, amely cikk szerint egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni, amelynek közlését ellentétesnek tartja alapvető biztonsági érdekeivel.

(9) Az európai érdekű transznacionális észlelő, korai előrejelző és riasztási rendszerek továbbfejlesztéséhez és jobb integrációjához való hozzájárulásával az Uniónak segítenie kell a tagállamokat abban, hogy a katasztrófareagálásnak és az uniós polgárok riasztásának az átfutási ideje a lehető legrövidebbre csökkenjen. Az ilyen rendszereknek tekintetbe kell venniük a már meglévő és a jövőbeli információs forrásokat és rendszereket, és ezeken kell alapulniuk, ugyanakkor ösztönözniük kell a kapcsolódó új technológiák alkalmazását.

(10) Az uniós mechanizmusnak tartalmaznia kell egy olyan általános szakpolitikai keretet, amely az Unión belüli polgári védelmi rendszerek, szolgálatok, ezek személyzete és a lakosság felkészültségének folyamatos javítását célozza. Ehhez – az európai katasztrófavédelmi képzéssel foglalkozó európai eszközről szóló, 2008. november 27-i tanácsi következtetésekben foglaltak szerint – szükség van egy gyakorlatprogramra, egy, a tanulságok hasznosítására irányuló programra, továbbá uniós és tagállami szintű, a katasztrófamegelőzésre, -felkészültségre és -reagálásra vonatkozó képzési programokra és képzési hálózatra.

(11) Azoknak a polgári védelmi segítségnyújtás céljára szolgáló beavatkozási moduloknak a kifejlesztésére, amelyek egy vagy több, teljes interoperabilitásra törekvő tagállam erőforrásaiból állnak, annak érdekében kerül sor, hogy megerősödjön az együttműködés a polgári védelem területén, és tovább tökéletesedjen a tagállamok koordinált együttes gyorsreagálási képessége. A modulokat tagállami szinten kell megszervezni, és azok vezetése és irányítása is a tagállamok hatáskörébe tartozik.

(12) Az uniós mechanizmusnak meg kell könnyítenie a segítségnyújtási beavatkozások mobilizálását és koordinálását. Az uniós mechanizmust egy olyan uniós rendszerre kell alapozni, amely egy Veszélyhelyzet-kezelési Koordinációs Központból (ERCC), a tagállamok által önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott képességekből álló európai veszélyhelyzet-kezelési képességből (EERC), képzett szakértőkből, egy, a Bizottság által irányított, közös veszélyhelyzeti kommunikációs és tájékoztatási rendszerből (CECIS), valamint a tagállamokban található kapcsolati pontokból áll. Ennek az uniós rendszernek keretet kell biztosítania az adott helyzetre vonatkozó ellenőrzött információk összegyűjtéséhez, annak a tagállamok számára történő továbbadásához, és a beavatkozások során levont tanulságok megosztásához.

(13) Az uniós mechanizmus keretében végzett katasztrófareagálási műveletek tervezésének, valamint a kulcsfontosságú képességek rendelkezésre állásának javítása érdekében ki kell alakítani egy, a tagállamok által önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott képességekből álló EERC-t és egy, a potenciális képességhiányok felmérésére szolgáló strukturált eljárást.

(14) Ami az Unión kívüli katasztrófareagálási segítségnyújtási beavatkozásokat illeti, az uniós mechanizmusnak elő kell segítenie és támogatnia kell a tagállamok és az egész Unió által végrehajtott intézkedéseket, hogy ezáltal előmozdítsa az összhangot a nemzetközi polgári védelmi munka terén. Az ENSZ-nek, amennyiben részt vesz, átfogó összehangoló szerepe van a harmadik országokban végzett, a katasztrófa következményeinek felszámolására irányuló műveletekben. A rendelkezésre álló erőforrások felhasználásának maximalizálása és a munkavégzés szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az uniós mechanizmus keretében biztosított segítségnyújtás koordinálására az ENSZ-szel és más illetékes nemzetközi szereplőkkel együttesen fog sor kerülni. A polgári védelmi segítségnyújtásnak az uniós mechanizmus keretében történő hatékonyabb koordinációja előfeltétele az általános koordináció támogatásának és a katasztrófa következményeinek felszámolására irányuló erőfeszítésekhez való átfogó uniós hozzájárulás biztosításának. Olyan katasztrófák esetén, ahol mind az uniós mechanizmus, mind pedig a 1257/96/EK tanácsi rendelet [1] keretében segítséget nyújtanak, a Bizottságnak biztosítania kell az átfogó uniós reagálás hatékonyságát, egységességét és komplementer jellegét, tiszteletben tartva a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzust [2].

[1] A Tanács 1257/96/EK rendelete (1996. június 20.) a humanitárius segítségnyújtásról (HL L 163., 1996.7.2., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 11. fejezet, 24. kötet, 183. o.).

[2] A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozat (HL C 25., 2008.1.30., 1. o.).

(15) Az uniós szintű gyorsreagálási képesség kifejlesztésének támogatása érdekében javítani kell a megfelelő szállítóeszközök rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét. Az Uniónak támogatnia kell és ki kell egészítenie a tagállamok erőfeszítéseit azáltal, hogy elősegíti a szállítási erőforrások koordinálását és összevonását, és ahol szükséges, bizonyos feltételekkel és a meglévő rendszerek figyelembevételével hozzájárul további szállítóeszközök finanszírozásához.

(16) A segítségnyújtási beavatkozásokat az igények szerint és teljes helyi koordináció mellett kell végezni a hatékonyság maximalizálása, valamint az érintett lakossághoz való eljutás biztosítása érdekében. A Bizottságnak megfelelő logisztikai támogatást kell nyújtania a kiküldött szakértői csapatok számára.

(17) Az uniós mechanizmus igénybe vehető emellett harmadik országokban bekövetkező katasztrófák esetén az uniós polgárok számára nyújtott konzuli segítséget kiegészítő polgári védelmi támogatás biztosítására is, amennyiben azt az érintett tagállamok konzuli hatóságai kérik. Az érintett tagállamok lehetőség szerint egymás között és minden egyéb érintett szereplővel koordinálják az említett kérelmeket, így biztosítva az uniós mechanizmus optimális használatát és a helyszíni gyakorlati nehézségek elkerülését. Ezt a támogatást kérheti például a vezető állam vagy a segítségnyújtást az Unió teljes lakossága viszonylatában koordináló tagállam. A „vezető állam" fogalma a vezető állam elvének konzuli ügyekben történő alkalmazására vonatkozó európai uniós iránymutatásoknak ([1]) megfelelően értendő. Ez a határozat az uniós polgárok külföldön történő konzuli védelmére vonatkozó uniós szabályok sérelme nélkül alkalmazandó.

(18) Az reagálási műveletek tervezése során célszerű az érintett nem kormányzati szervezetekkel és más releváns szervezetekkel is felvenni a kapcsolatot annak megállapítása érdekében, hogy ezek a szervezetek rendelkeznek-e olyan kiegészítő reagálási képességekkel, amelyeket katasztrófa esetén a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságain keresztül rendelkezésre tudnának bocsátani.

(19) A katonai eszközök polgári irányítás alatt történő alkalmazása végső megoldásként fontos hozzájárulást jelenthet a katasztrófareagáláshoz. Ha helyénvalónak minősül a katonai kapacitások felhasználása a polgári védelmi műveletek támogatásában, a katonasággal való együttműködésnek meg kell felelnie a Tanács vagy annak illetékes szervei által meghatározott azon módozatoknak, eljárásoknak és kritériumoknak, amelyek a polgári védelemhez szükséges katonai kapacitásoknak az uniós mechanizmus rendelkezésére bocsátására vonatkoznak, továbbá összhangban kell lenniük a vonatkozó nemzetközi iránymutatásokkal.

([1]) HL C 317., 2008.12.12., 6. o.

(20) Ha az uniós mechanizmus keretében történő segítségnyújtás uniós humanitárius fellépéshez járul hozzá, és különösen ha erre összetett veszélyhelyzetben kerül sor, az e határozat keretében pénzügyi támogatásban részesülő intézkedéseknek összhangban kell állniuk a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusban említett humanitárius alapelvekkel és a polgári védelem és a katonai erőforrások alkalmazására vonatkozó alapelvekkel.

(21) Lehetővé kell tenni az Európai Szabadkereskedelmi Társuláshoz (EFTA) tartozó, az Európai Gazdasági Térségben (EGT) is tagsággal rendelkező országok, a csatlakozó országok, a tagjelölt országok és a potenciális tagjelöltek részvételét is. Az e határozat keretében finanszírozott bizonyos intézkedéseknek kedvezményezettjei lehetnek az uniós mechanizmusban részt nem vevő tagjelölt és potenciális tagjelölt országok, valamint az európai szomszédságpolitika (ENP) résztvevői is.

(22) E határozat egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni a következők tekintetében: az ERCC és a tagállami kapcsolati pontok közötti együttműködés és az Unión belüli és kívüli katasztrófareagálás során alkalmazandó műveleti eljárások; a CECIS alkotóelemei és a CECIS rendszer segítségével végrehajtott információmegosztás megszervezése; a szakértői csapatok kiküldésére vonatkozó eljárások; a modulok, az egyéb reagálási képességek és a szakértők azonosítása; a modulok működésére és interoperabilitására vonatkozó követelmények; az EERC működéséhez szükséges képességcélok, minőségi és interoperabilitási követelmények, továbbá minősítési és nyilvántartásba vételi eljárás, valamint pénzügyi megállapodások; az EERC hiányosságainak azonosítása és megszüntetése; a képzési programnak, a gyakorlatok keretének és a levont tanulságokkal kapcsolatos programnak a megszervezése; valamint a segítségnyújtással kapcsolatos szállítási műveletek támogatásának a megszervezése. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) összhangban kell gyakorolni.

(23) Az e határozatban meghatározott végrehajtási jogi aktusokat vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(24) Ez a határozat elmélyíti az együttműködést az Unió és a tagállamok között, és elősegíti a koordinációt a polgári védelem terén, lehetővé téve ezáltal – az intézkedések kiterjedtebb hatályának és egymást kiegészítő jellegének köszönhetően – a hatékonyabb fellépést. Ha egy katasztrófa meghaladja egy érintett tagállam reagálási képességeit, akkor a tagállam dönthet úgy, hogy az uniós mechanizmushoz folyamodik a saját polgári védelmi és egyéb katasztrófareagálási erőforrásai kiegészítésének érdekében.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(25) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban azok terjedelme vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(26) Ez a határozat nem érinti- a stabilitási eszköz létrehozásáról szóló jövőbeni uniós jogalkotási aktus …/2013/EU hatálya alá tartozó tevékenységeket, az egészségügyre vonatkozó uniós cselekvési programokat érintő uniós jogi aktusok alapján elfogadott közegészségügyi intézkedéseket, sem pedig a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó fogyasztóvédelmi programról szóló jövőbeni uniós jogalkotási aktus …/2013/EU alapján elfogadott fogyasztóvédelmi intézkedéseket.

(27) A koherencia érdekében nem tartoznak e határozat hatálya alá a 2007/124/EK, Euratom tanácsi határozat [1], a Belső Biztonsági Alap részét képező, a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról szóló jövőbeni uniós jogalkotási aktus hatálya alá tartozó, vagy a közrend fenntartásával, valamint a megőrzésével kapcsolatos fellépések. Ez a határozat nem alkalmazandó a 257/96/EK rendelet hatálya alá tartozó tevékenységekre.

(28) E határozat rendelkezései nem érintik a nukleáris vagy radiológiai katasztrófák esetére konkrét veszélyhelyzeti intézkedéseket meghatározó, jogilag kötelező aktusoknak az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződés alapján való elfogadását.

(29) Ez a határozat vonatkozik a tengerszennyezés vonatkozásában hozott megelőzési, felkészültségi és reagálási intézkedésekre, kivéve az 1406/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] hatálya alá tartozó intézkedéseket.

(30) E határozat végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság finanszírozhat az előkészítéshez, a nyomon követéshez, az ellenőrzéshez, a pénzügyi ellenőrzéshez és az értékeléshez kapcsolódó tevékenységeket, amennyiben azok szükségesek az uniós mechanizmus irányításához és célkitűzéseinek teljesítéséhez.

(31) A költségeknek e határozat keretében történő megtérítését és a közbeszerzési szerződések és a támogatások ezen eszköz keretében történő odaítélését a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel [3] összhangban kell végrehajtani. A polgári védelmi fellépések különleges jellegének következtében helyénvaló előírni, hogy támogatások a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó jogi személyek számára is odaítélhetők legyenek. Fontos továbbá a 966/2012/EU, Euratom rendelet szabályainak betartása, különösen a gazdaságosságnak, az eredményességnek és a hatékonyságnak a rendeletben meghatározott elve tekintetében.

(32) Az Unió pénzügyi érdekeit arányos intézkedésekkel kell védeni a kiadási ciklus egészében, ideértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, a kárba veszett, jogosulatlanul kifizetett vagy helytelenül felhasznált források visszatérítettését és adott esetben közigazgatási és pénzügyi szankciók alkalmazását a 966/2012/EU, Euratom rendelettel összhangban.

(33) Ez a határozat pénzügyi referenciaösszeget állapít meg az uniós mechanizmus teljes időtartamára, amely az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás [4] 17. pontja értelmében az éves költségvetési eljárás során elsődleges referenciaösszeget jelent az Európai Parlament és a Tanács számára. Ezt a referenciaösszeget részben a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret 3., „Biztonság és uniós polgárság” című fejezetéből, részben pedig 4., „Globális Európa” című fejezetéből finanszírozzák.

(34) Az e határozat végrehajtása érdekében a pénzügyi keretösszeget a mellékletben meghatározott százalékarányoknak megfelelően kell elosztani.

(35) Az e határozat 2017. június 30-ig történő végrehajtására vonatkozó pénzügyi keretösszeg felosztásának felülvizsgálata érdekében, az időközi értékelés eredménye alapján fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Sürgősségi eljárást kell alkalmazni, ha az reagálási intézkedésekhez rendelkezésre álló költségvetési források haladéktalan módosításra van szükség. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács számára történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő megküldését.

[1] A Tanács 2007/124/EK, Euratom határozata (2007. február 12.) a Biztonság és a szabadságjogok védelme általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a Terrorizmus és egyéb biztonsági vonatkozású veszélyek megelőzése, az azokra való felkészültség és következményeik kezelése egyedi program létrehozásáról (HL L 58., 2007.2.24., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o.).

[3] Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

[4] HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

(36) Ezt a határozatot 2014. január 1-jétől kell alkalmazni, mivel a 2014–2020-as többéves pénzügyi kerethez kapcsolódik.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS KÜLÖNÖS CÉLKITŰZÉSEK, TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Általános célkitűzés és tárgy

(1) Az uniós polgári védelmi mechanizmus (a továbbiakban: az uniós mechanizmus) célja a tagállamok és az Unió közötti együttműködés megerősítése és a koordináció elősegítése a polgári védelem terén, annak érdekében, hogy javuljon a természeti és ember okozta katasztrófák megelőzését, az azokra való felkészültséget és reagálást szolgáló rendszerek hatékonysága.

(2) Az uniós mechanizmus által biztosított védelem elsősorban a személyek, valamint a környezet és a tulajdon – beleértve a kulturális örökséget is – védelmére terjed ki, az Unión belül vagy kívül bekövetkező valamennyi típusú természeti és ember által okozott katasztrófa esetén, ideértve a terrorizmus következményeit és a technológiai, radiológiai és környezeti katasztrófákat, a tengerszennyezést és az akut egészségügyi veszélyhelyzeteket. Terrorcselekmények és radiológiai katasztrófák esetében az uniós mechanizmus kizárólag a felkészültségi és az reagálási intézkedésekre terjedhet ki.

(3) Az uniós mechanizmus gyakorlati együttműködés és koordináció révén elősegíti a szolidaritást a tagállamok között, nem érintve a tagállamok azon elsődleges felelősségét, hogy a területükön megvédjék a személyeket, a környezetet és a tulajdont – a kulturális örökséget is beleértve – a katasztrófáktól, és hogy megfelelő képességeket biztosítsanak a katasztrófavédelmi rendszereik számára ahhoz, hogy azok megfelelően és következetesen tudják kezelni az olyan természetű és nagyságrendű katasztrófákat, amelyekre ésszerűen számítani lehet és fel lehet készülni.

(4) Ez a határozat az uniós mechanizmusokra vonatkozó általános szabályokat és az uniós mechanizmus keretében odaítélhető pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó szabályokat állapítja meg.

(5) Az uniós mechanizmus nem érinti a vonatkozó uniós jogi aktusok alapján, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján, vagy a hatályos kétoldalú és nemzetközi szerződések alapján fennálló kötelezettségeket.

(6) Ez a határozat nem alkalmazandó az 1257/96/EK rendelet, az 1406/2002/EK rendelet, az 1717/2006/EK rendelet; az 1082/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat [1], vagy az egészségügyet, belügyeket és igazságügyet érintő cselekvési programokra vonatkozó uniós jogszabályok alapján végrehajtott fellépésekre.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a határozat a polgári védelem területén folytatott együttműködésre alkalmazandó. Az ilyen együttműködés az alábbiakat foglalja magában:

a) katasztrófamegelőzési és -felkészültségi intézkedések az Unión belül, illetve az 5. cikk (2) bekezdését, 13. cikkének (3) bekezdését és 28. cikkét illetően az Unión kívül is, és

b) az Unión belül vagy kívül – ideértve a 28. cikk (1) bekezdésében említett országokat is – bekövetkezett katasztrófák közvetlen káros következményeinek kezeléséhez történő segítségnyújtási intézkedések, amelyek az uniós mechanizmus keretében nyújtandó segítségre irányuló kérés alapján nyújthatók.

(2) Ez a határozat figyelembe veszi az Unió elszigetelt, legkülső és egyéb régióinak és szigeteinek a katasztrófavédelem, -készültség és -reagálás tekintetében fennálló sajátos szükségleteit, valamint a tengerentúli országoknak és területeknek a katasztrófareagálás tekintetében fennálló sajátos szükségleteit.

3. cikk

Konkrét célkitűzések

(1) Az uniós mechanizmus támogatja, kiegészíti és megkönnyíti a tagállamok által az alábbi közös konkrét célkitűzések megvalósítása érdekében hozott intézkedések koordinálását:

a) a katasztrófák elleni védelem magas szintjének elérése a katasztrófák potenciális hatásainak megelőzése vagy csökkentése, a megelőzés kultúrájának megteremtése, valamint a polgári védelmi és más illetékes szolgálatok közötti együttműködés javítása révén;

b) a felkészültség növelése a tagállamok és az Unió szintjén a katasztrófareagálás területén;

c) gyors és hatékony reagálás elősegítése katasztrófák vagy katasztrófaveszély esetén; és

d) a nyilvánosság tájékoztatásának és a katasztrófákra való felkészültségnek a fokozása.

(2) A mutatók – az esettől függően – e határozat alkalmazásának nyomon követésére, értékelésére és felülvizsgálatára szolgálnak. Az említett mutatók a következők:

a) a katasztrófamegelőzési keret megvalósítása terén történt előrehaladás: azon tagállamok számával mérik, amelyek a Bizottság rendelkezésére bocsátották a 6. cikkben meghatározottak szerint a kockázatelemzéseik összefoglalóját és a kockázatkezelési képességük értékelését;

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1082/2013/EU határozata (2013. október 22.) a határokon átterjedő súlyos egészségügyi veszélyekről és a 2119/98/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 293, 2013.11.5., 1. o.).

b) a katasztrófákra való felkészültség szintjének javítása terén történt előrehaladás: a 11. cikkben említett képességcélokkal kapcsolatban önkéntesen rendelkezésre bocsátott reagálási képességek mennyiségével és a CECIS rendszerben regisztrált modulok számával mérik;

c) a katasztrófareagálás fejlesztése terén történt előrehaladás: az uniós mechanizmus keretében történő beavatkozások sebességével, valamint azzal mérik, hogy a nyújtott segítség milyen mértékben járul hozzá a szükségletek kielégítéséhez; és

d) a nyilvánosság tájékoztatásának és a katasztrófákra való felkészültségnek a fokozása terén elért eredmények: az uniós polgároknak a régiójukat fenyegető kockázatokkal kapcsolatos tájékozottságának szintjével mérik.

4. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „katasztrófa”: minden olyan helyzet, amelynek a személyekre, a környezetre, vagy a tulajdonra – beleértve a kulturális örökséget is – súlyos hatása van vagy lehet;

2. „reagálás”: katasztrófaveszély esetén, vagy katasztrófa során vagy azt követően, annak közvetlen káros következményei kezelése érdekében – segítségnyújtás iránti kérelem alapján – az uniós mechanizmus keretében hozott bármilyen intézkedés;

3. „felkészültség”: az emberi és anyagi erőforrások, struktúrák, közösségek és szervezetek rendelkezésre állásának és képességeinek olyan – előzetesen meghozott intézkedések eredményeként elért – szintje, amely biztosítja a hatékony és gyors katasztrófareagálást;

4. „megelőzés”: minden olyan intézkedés, amely a katasztrófák következtében a személyeket, a környezetet és a tulajdont – beleértve a kulturális örökséget is – fenyegető kockázatok csökkentését vagy a káros következmények enyhítését célozza;

5. „korai előrejelzés”: időben történő és hatékony információszolgáltatás, amely lehetővé teszi a katasztrófa kockázatainak és káros következményeinek elkerülését vagy csökkentését célzó, valamint a hatékony reagálásra való felkészültséget elősegítő intézkedések meghozatalát;

6. „modul”: a tagállamok képességeinek előre meghatározott feladatokra és igényekre létrehozott, önellátó és autonóm módon működő, vagy a tagállamok emberi és anyagi erőforrások kombinációjából álló, mobil operatív csoportja, amelyet beavatkozási képessége vagy azon feladat(ok) alapján lehet azonosítani, amelyeket képes elvégezni;

7. „kockázatértékelés”: a kockázatok azonosításának, a kockázatelemzésnek és a kockázatértékelésnek nemzeti, vagy a megfelelő szubnacionális szinten végzett átfogó, ágazatközi folyamata;

8. „kockázatkezelési képesség”: valamely tagállam vagy tagállami régió azon képessége, hogy a kockázatértékeléseiben azonosított kockázatokat(a katasztrófák következményeit és valószínűségét) csökkentse, azokhoz alkalmazkodjon, vagy azokat enyhítse oly módon, hogy azok az adott tagállamban elfogadhatónak tekintett szintűvé váljanak. A kockázatkezelési képességek értékelése a technikai, pénzügyi, igazgatási kapacitások alapján történik, amelyek lehetővé teszik az alábbiak megfelelő végrehajtását:

   a) kockázatértékelések;

   b) megelőzést és felkészültséget szolgáló kockázatkezelési tervezés; és

   c) kockázatmegelőzési és felkészültségi intézkedések;

9. „befogadó nemzeti támogatás”: az uniós mechanizmuson keresztül felajánlott nemzetközi segítség előre látható akadályainak elhárítása érdekében a segítségnyújtásban részesülő vagy a segítséget nyújtó ország, vagy a Bizottság által a felkészülési és az reagálási szakaszban végrehajtott bármilyen intézkedés. Ez magában foglalja a tagállamok által a nemzetközi segítség területükön történő áthaladásának elősegítése érdekében nyújtott támogatást is;

10. „reagálási képesség”: az uniós mechanizmuson keresztül kérelemre nyújtható segítség;

11. „logisztikai támogatás”: a 17. cikk (1) bekezdése alkalmazásában a szakértői csapatok feladatainak elvégzéséhez szükséges alapvető fontosságú felszerelés vagy szolgáltatások, többek között kommunikáció, ideiglenes elszállásolás, élelmiszer vagy az országon belüli közlekedés.

II. FEJEZET

MEGELŐZÉS

5. cikk

Megelőzési intézkedések

(1) A megelőzési célkitűzések teljesítése és a megelőzési intézkedések végrehajtása érdekében a Bizottság:

a) intézkedéseket hoz a katasztrófakockázatokkal kapcsolatos tudásalap bővítése és az ismeretek, a bevált gyakorlatok és az információk – többek között a közös kockázat által érintett tagállamok közötti – megosztásának elősegítése érdekében;

b) a bevált gyakorlatok cseréje és a közös érdekű kérdésekkel kapcsolatos speciális ismeretekhez és szakértelemhez való hozzáférés megkönnyítése révén támogatja és előmozdítja a tagállamok általi kockázatértékelést és a kockázatok tagállamok általi feltérképezését;

c) létrehozza és rendszeresen frissíti azon természeti és ember által előidézett kockázatoknak az ágazatközi áttekintését és feltérképezését, amelyek az Uniót fenyegethetik, egyrészt egységes megközelítést alkalmazva azokra a különböző szakpolitikai területekre, amelyek a katasztrófamegelőzéssel foglalkoznak vagy arra hatással lehetnek, másrészt kellően figyelembe véve az éghajlatváltozás valószínűsíthető hatásait;

d) ösztönzi a nemzeti polgári védelmi rendszerek kidolgozása terén a bevált gyakorlatok cseréjét az éghajlatváltozás hatásainak kiküszöbölése érdekében;

e) a bevált gyakorlatok cseréje és a közös érdekű kérdésekkel kapcsolatos speciális ismeretekhez és szakértelemhez való hozzáférés megkönnyítése révén támogatja és előmozdítja a tagállamok kockázatkezelési tevékenységének kidolgozását és megvalósítását;

f) összegyűjti és terjeszti a tagállamok által rendelkezésre bocsátott információkat, tapasztalatcserét szervez a kockázatkezelési képesség értékelésével kapcsolatban, a tagállamokkal együttműködésben és 2014. december 22-ig iránymutatást dolgoz ki ezen értékelések tartalmára, módszereire és struktúrájára vonatkozóan, és elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét a megelőzési és felkészültségi tervezés terén, többek között önkéntes alapú kölcsönös értékelések formájában;

g) a 6. cikk c) pontjában meghatározott határidők betartásával rendszeresen beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 6. cikk végrehajtásában elért eredményekről;

h) előmozdítja a különböző uniós alapok fenntartható katasztrófamegelőzésre való felhasználását, valamint ösztönzi a tagállamokat és régiókat arra, hogy éljenek az ilyen finanszírozási lehetőségekkel;

i) hangsúlyozza a kockázatok megelőzésének fontosságát, és támogatja a tagállamokat a figyelemfelhívás, a nyilvánosság tájékoztatása és az e területtel kapcsolatos ismeretek oktatása terén;

j) a bevált gyakorlatok cseréje és a közös érdekű kérdésekkel kapcsolatos speciális ismeretekhez és szakértelemhez való hozzáférés megkönnyítése révén előmozdítja a tagállamokban és a 28. cikkben említett harmadik országokban a megelőzési intézkedések meghozatalát; és

k) a tagállamokkal szorosan egyeztetve további támogató és kiegészítő megelőzési intézkedéseket tesz a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott célkitűzés megvalósítása érdekében.

(2) Egy tagállam, harmadik ország, az ENSZ vagy annak ügynökségei kérésére a Bizottság szakértői csapatot küldhet ki a helyszínre a megelőzési intézkedésekre vonatkozó tanácsadás céljából.

6. cikk

Kockázatkezelés

A nem különleges adatoknak – nevezetesen azon adatoknak, amelyek közlése nem ellentétes a tagállamok biztonsági érdekeivel – és a bevált gyakorlatoknak az uniós mechanizmuson keresztül történő megosztása érdekében, amely a katasztrófamegelőzés és -felkészültség hatékony és egységes megközelítését szolgálja, a tagállamok:

a) 2015. december 22-ig azt követően pedig háromévente benyújtják a Bizottságnak nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szintű kockázatelemzéseik releváns elemeinek összefoglalóját;

b) nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szinten kialakítják és továbbfejlesztik katasztrófakockázat-kezelési tervezésüket;

c) az 5. cikk (1) bekezdés f) pontjában említett iránymutatás véglegesítését követően háromévente, illetve fontos változások bekövetkeztekor benyújtják a Bizottságnak kockázatkezelési képességük nemzeti vagy a megfelelő szubnacionális szintű értékelését; és

d) önkéntes alapon részt vesznek a kockázatkezelési képesség értékelésére vonatkozó kölcsönös felülvizsgálatokban.

III. FEJEZET

FELKÉSZÜLTSÉG

7. cikk

Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központ

Létrejön a Veszélyhelyzet-reagálási Koordinációs Központ (ERCC). Az ERCC a hét minden napján napi 24 órában elérhető műveleti kapacitást biztosít, és az uniós mechanizmus célkitűzéseinek megvalósításában a tagállamok és a Bizottság rendelkezésére áll.

8. cikk

A Bizottság általános felkészültségi intézkedései

A Bizottság a következő felkészültségi intézkedéseket hajtja végre:

a) reagálás az ERCC irányítása;

b) a veszélyhelyzetek kezelésére szolgáló közös kommunikációs és tájékoztatási rendszer (CECIS) irányítása, az ERCC és a tagállamok kapcsolati pontjai közötti kommunikáció és információmegosztás biztosítására;

c) az európai érdekű, transznacionális észlelő, korai előrejelző és riasztási rendszerek fejlesztéséhez és jobb integrációjához való hozzájárulás, a gyors reagálás lehetővé tétele érdekében, és a tagállami korai előrejelző és riasztási rendszerek egymással, valamint az ERCC-vel és a CECIS-szel való összeköttetésének előmozdítása. E rendszereknek figyelembe kell venniük a meglévő és a jövőbeli információs, nyomonkövetési és észlelési forrásokat és rendszereket, és ezekre kell épülniük;

d) az alábbiakért felelős szakértői csapatok mozgósítására és kiküldésére szolgáló képesség megteremtése és kezelése:

i. a segítséget kérő államban felmerült azon szükségletek felmérése, amelyeket az uniós mechanizmus révén ki lehet elégíteni;

ii. szükség szerint a helyszíni katasztrófareagálási segítségnyújtás összehangolásának elősegítése, és a segítséget kérő állam illetékes hatóságaival történő kapcsolattartás; és

iii. a megelőzési, felkészültségi és reagálási intézkedésekkel kapcsolatban szakértői támogatás nyújtása a segítséget kérő államnak;

e) logisztikai támogatás nyújtására szolgáló képesség megteremtése és fenntartása az említett szakértői csapatok számára;

f) az olyan tagállami képzett szakértők hálózatának kifejlesztése és fenntartása, akik rövid határidővel rendelkezésre tudnak állni, hogy segítsenek az ERCC nyomonkövetési, tájékoztatási és összehangolási feladataiban;

g) a katasztrófareagálási képességek tagállamok általi, Unión belüli előzetes elhelyezése során a koordináció megkönnyítése;

h) a modulok és egyéb reagálási képességek interoperabilitását javító erőfeszítések támogatása, figyelembe véve a tagállami szintű és nemzetközi szintű bevált gyakorlatokat;

i) saját hatáskörön belül eljárva a befogadó nemzeti támogatás elősegítéséhez szükséges intézkedések meghozatala, ideértve a befogadó nemzeti támogatásra vonatkozó iránymutatásoknak a tagállamokkal együttműködésben, operatív tapasztalatok alapján történő kidolgozását és frissítését is;

j) a tagállamok felkészültségi stratégiáinak előre meghatározott kritériumok alapján történő önkéntes szakértői értékelésére irányuló programok támogatása, amelyek lehetővé teszik az Unió felkészültségének javításával kapcsolatos ajánlások megfogalmazását; és

k) a tagállamokkal szoros együttműködésben további szükséges támogató és kiegészítő felkészültségi intézkedések meghozatala a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott célkitűzés megvalósítása érdekében.

9. cikk

A tagállamok általános felkészültségi intézkedései

(1) A tagállamok önkéntes alapon törekednek modulok kifejlesztésére, különösen annak érdekében, hogy megfeleljenek az uniós mechanizmus keretében felmerülő, elsőbbséget élvező beavatkozási vagy támogatási szükségleteknek.

A tagállamok előzetesen meghatározzák, hogy melyek azok a moduljaik, egyéb reagálási képességeik, valamint az illetékes – különösen a polgári védelmi vagy egyéb sürgősségi – szolgálataiknál dolgozó szakértőik, amelyeket, illetve akiket az uniós mechanizmuson keresztül kérésre rendelkezésre tudnak bocsátani. Figyelembe kell venniük, hogy a modulok vagy más reagálási képességek összetétele a katasztrófa típusától és a katasztrófa kapcsán felmerülő speciális szükségletektől függhet.

(2) A modulok egy vagy több tagállam erőforrásaiból állnak, és

a) képesek előre meghatározott reagálási feladatok ellátására az elismert nemzetközi iránymutatásoknak megfelelően, tehát:

i. az ERCC-n keresztül benyújtott, segítségnyújtásra irányuló kérést követően nagyon rövid idő alatt bevethetők; és

ii. meghatározott időtartam alatt képesek önellátó és autonóm módon működni;

b) más modulokkal interoperábilisak;

c) az interoperabilitási követelmény teljesítése érdekében képzéseken és gyakorlatokon vesznek részt;

d) a modulok működéséért felelős személy felügyelete alatt állnak; és

e) adott esetben képesek együttműködni más uniós szervekkel és/vagy nemzetközi intézményekkel, különösen az ENSZ-szel.

(3) A tagállamok önkéntes alapon előzetesen azonosítják azokat a szakértőket, akiket a 8. cikk d) pontjában meghatározott szakértői csapatok tagjaként ki lehet küldeni.

(4) Szükség esetén a tagállamok mérlegelik, hogy az illetékes szolgálataiknál – vagy nem kormányzati szervezeteknél és egyéb releváns szervezeteknél – esetlegesen rendelkezésre álló más reagálási képességet is rendelkezésre bocsássanak-e.

Az egyéb reagálási képességek egy vagy több tagállam erőforrásaiból állnak, és adott esetben:

a) alkalmasak reagálási feladatok ellátására az elismert nemzetközi iránymutatásoknak megfelelően, tehát:

i. az ERCC-n keresztül benyújtott, segítségnyújtásra irányuló kérést követően nagyon rövid idő alatt bevethetők; és

ii. szükség esetén meghatározott ideig képesek önellátó és autonóm módon működni;

b) adott esetben képesek együttműködni más uniós szervekkel és/vagy nemzetközi intézményekkel, különösen az ENSZ-szel.

(5) A tagállamok megfelelő biztonsági garanciák mellett információval szolgálhatnak azokról a releváns katonai képességekről, amelyeket végső esetben az uniós mechanizmus keretében nyújtott segítség részeként fel lehet használni, például szállítási és logisztikai vagy egészségügyi támogatásként.

(6) A tagállamok közlik a Bizottsággal az uniós mechanizmus keretében történő segítségnyújtásra rendelkezésre álló, az (1)–(5) bekezdésben említett szakértőkre, modulokra és egyéb reagálási képességekre vonatkozó releváns információkat, és szükség esetén frissítik azokat.

(7) A tagállamok kinevezik a 8. cikk b) pontjában említett kapcsolati pontokat, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

(8) A tagállamok megteszik a megfelelő felkészülési intézkedéseket a befogadó nemzeti támogatás elősegítése érdekében.

(9) A tagállamok – a Bizottság támogatásával – a 23. cikkel összhangban meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az általuk nyújtott segítség szállítása időben történjen.

10. cikk

A műveletek tervezése

(1) A Bizottság és a tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy javítsák az uniós mechanizmus keretébe tartozó katasztrófa-reagálási műveletek tervezését, ideértve a katasztrófa-reagálásra vonatkozó forgatókönyvek készítését, az eszközök feltérképezését és a reagálási képességek telepítésére vonatkozó tervek kidolgozását.

(2) Az Unión kívüli humanitárius válságokra vonatkozó reagálási műveletek tervezése során a Bizottság és a tagállamok azonosítják és előmozdítják a polgári védelmi segítségnyújtás és az Unió és a tagállamok által nyújtott humanitárius segítségnyújtáshoz biztosított finanszírozás közötti szinergiákat.

11. cikk

Európai veszélyhelyzet-reagálási képesség

(1) Létrejön az európai veszélyhelyzet-reagálási képesség (EERC). Ez a képesség a tagállamok önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott reagálási képességeiből áll, és modulok, egyéb reagálási képességek és szakértők tartozhatnak bele.

(2) A beazonosított kockázatok alapján a Bizottság meghatározza az EERC-hez szükséges kulcsfontosságú reagálási képességek típusát és számát (a továbbiakban: a képességcélok).

(3) A Bizottság minőségi követelményeket határoz meg a tagállamok által az EERC céljára szánt reagálási képességekre vonatkozóan. A minőségi követelményeknek elismert nemzetközi normákon kell alapulniuk, amennyiben léteznek ilyen normák az adott területen. A tagállamok felelősek reagálási képességeik minőségének biztosításáért.

(4) A Bizottság a tagállamok által az EERC számára rendelkezésre bocsátott reagálási képességek minősítésére és nyilvántartásba vételére eljárást dolgoz ki és folytat le.

(5) A tagállamok önkéntes alapon azonosítják és nyilvántartásba veszik az általuk az EERC céljára szánt reagálási képességeket. A két vagy több tagállam által biztosított nemzetközi modulok nyilvántartásba vételét az összes érintett tagállam közösen végzi.

(6) A tagállamok által az EERC számára rendelkezésre bocsátott reagálási képességek továbbra is mindenkor rendelkezésre állnak nemzeti célokra.

(7) A tagállamok által az EERC céljaira rendelkezésre bocsátott reagálási képességek – az ERCC-n keresztül benyújtott segítségnyújtási kérelem alapján – igénybe vehetők az uniós mechanizmus keretében végzett reagálási műveletekre. Bevetésükről a végleges döntést azok a tagállamok hozzák meg, amelyek nyilvántartásba vetették az adott reagálási képességet. Amennyiben belső veszélyhelyzet, vis major vagy kivételes körülmények által alátámasztott nyomós okból valamely tagállam egy adott katasztrófa esetén nem képes rendelkezésre bocsátani e reagálási képességeket, erről a lehető leghamarabb értesíti a Bizottságot, e cikkre hivatkozva.

(8) A tagállamok reagálási képességei bevetésük esetén a rendelkezésük és irányításuk alatt maradnak, és – a Bizottsággal való egyeztetés alapján – visszavonhatóak, amennyiben belső veszélyhelyzet, vis major, kivételes eset vagy nyomós ok fennállása miatt valamely tagállam egy adott katasztrófa esetén tovább már nem képes rendelkezésre bocsátani az említett reagálási képességeket. A különböző reagálási képességek összehangolását a Bizottság adott esetben az ERCC útján a 15. és a 16. cikkel összhangbanelőmozdítja.

(9) A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy az EERC közreműködésével végzett beavatkozások kellőképpen ismertek legyenek.

12. cikk

A reagálási képességhiány kezelése

(1) A Bizottság nyomon követi a 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően meghatározott képességcélok terén történő előrehaladást, és megállapítja, hogy melyek az EERC-nek a potenciálisan jelentős reagálási képességhiányai.

(2) Amennyiben potenciálisan jelentős hiányosságok megállapítására került sor, a Bizottság megvizsgálja, hogy a szükséges képességek a tagállamok rendelkezésére állnak-e az EERC-n kívül.

(3) A Bizottság arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vagy egyénileg, vagy a közös kockázatok tekintetében együttműködő tagállamok konzorciumának keretében orvosoljanak minden olyan stratégiai hiányosságot, amely a (2) bekezdéssel összhangban megállapításra került. A Bizottság a 20. cikkel, a 21. cikk (1) bekezdése i) és j) pontjával, valamint a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban támogathatja a tagállamokat e tevékenységekben.

(4) A Bizottság kétévente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a képességcélok elérése terén történt előrehaladásról és az EERC fennmaradó hiányosságairól.

13. cikk

Képzés, gyakorlatok, tanulságok és az ismeretek terjesztése

(1) A Bizottság az uniós mechanizmuson keretében a következő feladatokat látja el a képzés, a gyakorlatok, a tanulságok levonása és az ismeretek terjesztése terén:

a) képzési program létrehozása és irányítása a polgári védelemben és a veszélyhelyzet-kezelésben dolgozók számára a katasztrófamegelőzéssel, -felkészültséggel és -reagálással kapcsolatban, és e képzési program működtetése. A program keretében közös tanfolyamokat kell szervezni és szakértői csererendszert kell létrehozni, amelynek révén a résztvevőket más tagállamokba lehet rendelni.

A képzési program célja a 9. és 11. cikkben említett képességek koordinációjának, kompatibilitásának és komplementaritásának javítása, valamint a 8. cikk d) és f) pontjában említett szakértők kompetenciájának fejlesztése;

b) olyan képzési hálózat létrehozása és működtetése, amely a polgári védelemben és a veszélyhelyzet-kezelésben dolgozók képzési központjait, továbbá a katasztrófamegelőzés, -felkészültség és -reagálás terén érintett egyéb szereplőket és intézményeket tömörítené.

A képzési hálózat céljai a következők:

i. a katasztrófavédelem valamennyi fázisának hatékonyabbá tétele, figyelembe véve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését is;

ii. szinergiák teremtése a hálózat tagjai között a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréje, releváns kutatások, a tanulságok levonása, tanfolyamok és műhelyfoglalkozások, gyakorlatok és kísérleti projektek révén;és

iii. iránymutatás kidolgozása az uniós és nemzetközi polgári védelmi képzésre vonatkozóan, beleértve a katasztrófamegelőzésre, -felkészültségre és -reagálásra vonatkozó képzést;

c) a gyakorlatok céljait és szerepét meghatározó stratégiai keret és a gyakorlatok prioritásait körvonalazó, átfogó, hosszú távú terv kidolgozása, valamint gyakorlatprogram létrehozása és működtetése;

d) az uniós mechanizmus keretében tett polgári védelmi intézkedések tanulságainak levonására szolgáló program létrehozása és irányítása, amely a katasztrófavédelem egész területét felöleli, hogy a tanulási folyamatok és az ismeretek bővítése számára kellően széles alapot biztosítson. A program az alábbiakat foglalja magában:

i. az uniós mechanizmuson belüli valamennyi releváns polgári védelmi intézkedés nyomon követése, elemzése és értékelése;

ii. a tanulságok gyakorlati felhasználásának ösztönzése annak érdekében, hogy a katasztrófavédelmi ciklus során végzendő tevékenységek kidolgozása tapasztalati alapon történjen; és

iii. a tanulságok összegyűjtésére, elemzésére, terjesztésére és gyakorlati alkalmazására szolgáló módszerek és eszközök kidolgozása.

Ennek a programnak – adott esetben – az Unión kívüli beavatkozásokból levont tanulságokat is tartalmaznia kell, tekintettel az uniós mechanizmus és a humanitárius fellépés keretében történő segítségnyújtás közötti kapcsolatok és szinergiák kihasználására;

e) Iránymutatás kidolgozása azzal kapcsolatban, hogy az ismeretek terjesztése és az a)–d) pontban említett különféle feladatok tagállami szintű végrehajtása hogyan történjen, és

f) a vonatkozó új technológiáknak az uniós mechanizmus céljait szolgáló bevezetésének és alkalmazásának ösztönzése és bátorítása.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított feladatok elvégzésekor a Bizottság különösen figyelembe veszi a hasonló jellegű katasztrófakockázatokkal szembesülő tagállamok szükségleteit és érdekeit.

(3) Egy tagállam, harmadik ország, az ENSZ vagy annak ügynökségei kérésére a Bizottság szakértői csapatot küldhet ki a helyszínre a felkészültségi intézkedésekre vonatkozó tanácsadás céljából.

IV. FEJEZET

REAGÁLÁS

14. cikk

Értesítés az Unión belüli katasztrófákról

(1) Amennyiben az Unión belül olyan katasztrófa következik be, vagy olyan katasztrófaveszély áll fenn, amely határokon átnyúló vagy más tagállamot érintő hatásokat vált ki vagy ilyen hatások kiváltására alkalmas, az a tagállam, amelyben a katasztrófa bekövetkezett vagy valószínűleg bekövetkezik, késedelem nélkül értesíti a potenciálisan érintett tagállamokat és amennyiben e hatások potenciálisan jelentősek, a Bizottságot.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az értesítési kötelezettséget más uniós jogszabályok, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapján, vagy hatályos nemzetközi szerződések alapján már teljesítették.

(2) Amennyiben az Unión belül olyan katasztrófa következik be, vagy olyan katasztrófaveszély áll fenn, amely valószínűleg egy vagy több tagállam részéről segítségkéréssel jár, az a tagállam, amelyben a katasztrófa bekövetkezett vagy valószínűleg bekövetkezik, késedelem nélkül értesíti a Bizottságot abban az esetben, ha esetleges segítségnyújtás iránti kérelem várható az ERCC-n keresztül, azért, hogy a Bizottság szükség szerint tájékoztatni tudja a többi tagállamot, és mozgósítani tudja illetékes szolgálatait.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett értesítést adott esetben a CECIS-en keresztül kell megküldeni.

15. cikk

Az Unión belüli katasztrófareagálás

(1) Ha az Unión belül katasztrófa következik be vagy katasztrófaveszély áll fenn, az érintett tagállamok segítséget kérhetnek az ERCC-n keresztül. A kérelmet a lehető legpontosabban kell megfogalmazni.

(2) Fokozott kockázattal járó kivételes helyzetekben a tagállam kérhet olyan segítséget is, amely reagálási képességek ideiglenes, előzetes elhelyezéséből áll.

(3) A segítségnyújtás iránti kérelem kézhezvételét követően a Bizottság a megfelelő módon és késedelem nélkül:

a) továbbítja a kérelmet más tagállamok kapcsolati pontjaihoz;

b) az érintett tagállammal együttműködve összegyűjti az adott helyzetre vonatkozó megerősített információkat, és továbbítja azokat a tagállamoknak;

c) a segítséget kérő tagállammal konzultálva ajánlásokat ad az uniós mechanizmuson keresztül történő segítségnyújtásra vonatkozóan, a helyszíni szükségletek és a 10. cikk (1) bekezdésében említett, előre kidolgozott releváns tervek alapján, valamint felkéri a tagállamokat, hogy vessenek be bizonyos meghatározott képességeket, továbbá elősegíti a szükséges segítségnyújtás koordinálását; és

d) megteszi a reagálás koordinálását elősegítő további intézkedéseket.

(4) Az a tagállam, amelyhez az uniós mechanizmus keretében segítségnyújtás iránti kérelmet intéztek, haladéktalanul eldönti, hogy képes-e a szükséges segítség megadására, és döntéséről tájékoztatja a segítséget kérő tagállamot a CECIS útján, megjelölve az általa biztosítható segítség mértékét, feltételeit és adott esetben költségeit. Az ERCC folyamatosan tájékoztatja a tagállamokat.

(5) A segítségnyújtási beavatkozások irányításáért a segítséget kérő tagállam a felelős. A segítséget kérő tagállam hatóságai iránymutatásokat határoznak meg, és szükség esetén meghatározzák a modulokra vagy más reagálási képességekre bízott feladatokat. E feladatok végrehajtásának részleteit a segítséget nyújtó tagállam által kijelölt felelős személy határozza meg. A segítséget kérő tagállam kérheti szakértői csapat bevetését is, hogy az támogassa az értékelését, elősegítse a helyszíni koordinációt (a tagállamok egységei között), illetve technikai tanácsokat adjon.

(6) A segítséget kérő tagállam megteszi a megfelelő intézkedéseket az érkező segítség befogadó nemzeti támogatásának elősegítése érdekében.

(7) A Bizottság e cikkben említett szerepe nem érinti a tagállamok hatáskörét és felelősségét saját egységeik, moduljaik és más támogatási képességük tekintetében, beleértve a katonai képességeket is. Nevezetesen, a Bizottság által kínált támogatás nem terjed ki arra, hogy utasításokat adjon és ellenőrzést gyakoroljon a tagállamok olyan egységei, moduljai vagy más támogatása tekintetében, amelyeket önkéntes alapon vetnek be a központi szintű és helyszíni koordinációnak megfelelően.

16. cikk

Az Unión kívüli katasztrófareagálás következetességének előmozdítása

(1) Ha az Unión kívül katasztrófa következik be vagy katasztrófaveszély áll fenn, az érintett ország segítséget kérhet az ERCC-n keresztül. A segítség az ENSZ vagy annak ügynökségei, illetve egy releváns nemzetközi szervezet által vagy azokon keresztül is megkérhető.

(2) Az e cikk szerinti beavatkozások akár önálló segítségnyújtási beavatkozásként, akár valamely nemzetközi szervezet által irányított beavatkozás részeként is végrehajthatók. Az uniós koordinációnak teljes egészében illeszkednie kell az Egyesült Nemzetek Humanitárius Ügyeket Koordináló Hivatala (OCHA) által végzett átfogó koordinációba, az OCHA vezető szerepének tiszteletben tartásával.

(3) A Bizottság a következő intézkedések útján támogatja a segítségnyújtás következetességét:

a) párbeszéd folytatása a tagállamok kapcsolati pontjaival annak érdekében, hogy az uniós mechanizmus révén hatékony és koherens uniós katasztrófareagálási hozzájárulás legyen nyújtható a katasztrófa következményeinek felszámolására irányuló erőfeszítésekhez, különösen az alábbiak révén:

   i. a tagállamok haladéktalan tájékoztatása a segítségnyújtás iránti teljes kérelmekről;

   ii. a helyzet és a szükségletek közös értékelésének támogatása, technikai tanácsadás és/vagy a segítségnyújtás helyszíni összehangolásának elősegítése polgári védelmi szakértői csapat helyszíni jelenléte útján;

   iii. a releváns értékelések és elemzések megosztása valamennyi érintett szereplővel;

   iv. a tagállamok és más szereplők által kínált segítség áttekintésének biztosítása;

   v. tanácsadás a szükséges segítségnyújtás jellegéről, hogy biztosítsák a segítségnyújtásnak a felmért szükségletekkel való összhangját; és

   vi. támogatás a segítségnyújtás olyan területeken jelentkező gyakorlati nehézségeinek felszámolásában, mint a tranzit és a vám;

b) ajánlások haladéktalan adása, lehetőség szerint az érintett országgal együttműködésben, a helyszíni szükségletek és az előre kidolgozott releváns tervek alapján, felkérve a tagállamokat bizonyos meghatározott képességeik bevetésére, és elősegítve a szükséges segítségnyújtás összehangolását;

c) kapcsolattartás az érintett országgal az olyan technikai részleteket illetően, mint például a segítségnyújtás iránti pontos igények, a felajánlások elfogadása, valamint a segítség helyi fogadásának és elosztásának gyakorlati kérdései;

d) kapcsolattartás az OCHA-val, illetve annak támogatása, továbbá együttműködés a katasztrófa következményeinek felszámolására irányuló átfogó erőfeszítésekhez hozzájáruló más érintett szereplőkkel, a szinergiák maximalizálása, a komplementaritásra törekvés, valamint az átfedések és lefedetlen területek elkerülése céljából; és

e) kapcsolattartás valamennyi érintett szereplővel, különösen az uniós mechanizmus keretében folytatott segítségnyújtási beavatkozás záró szakaszában, a zökkenőmentes átadás megkönnyítése céljából.

(4) A Bizottság – a (3) bekezdésben meghatározott szerepének sérelme nélkül és tiszteletben tartva azt, hogy adott esetben elengedhetetlen a haladéktalan műveleti reagálás az uniós mechanizmus keretében – az uniós mechanizmus aktiválásakor tájékoztatja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy biztosítsa a polgári védelmi művelet összhangját az érintett ország és az Unió közötti általános kapcsolatokkal. A Bizottság a (3) bekezdéssel összhangban teljes körű tájékoztatást nyújt a tagállamoknak.

(5) A helyszínen adott esetben biztosítani kell az Unió küldöttségével való kapcsolattartást, hogy az utóbbi elősegíthesse az érintett ország kormányával való kapcsolattartást. Az Unió küldöttsége szükség esetén logisztikai támogatást nyújt a (3) bekezdés a) pontjának ii. alpontjában említett polgári védelmi szakértői csapatoknak.

(6) Az a tagállam, amelyhez az uniós mechanizmus keretében segítségnyújtás iránti kérelmet intéztek, haladéktalanul eldönti, hogy képes-e a szükséges segítség megadására, és döntéséről tájékoztatja az ERCC-t a CECIS útján, megjelölve az általa biztosítható segítség mértékét és feltételeit. Az ERCC folyamatosan tájékoztatja a tagállamokat.

(7) Az uniós mechanizmus igénybe vehető emellett a harmadik országokban bekövetkező katasztrófa esetén az uniós polgárok számára nyújtott konzuli segítséget kiegészítő polgári védelmi támogatás biztosítására is, amennyiben azt az érintett tagállamok konzuli hatóságai kérik.

(8) A Bizottság segítségnyújtás iránti kérelem alapján a segítségnyújtás összehangolásának biztosítása érdekében meghozza a szükséges támogató és kiegészítő intézkedéseket.

(9) Az uniós mechanizmus révén végzett koordinálás nem érinti sem a tagállamok és az érintett ország kétoldalú kapcsolatait, sem pedig a tagállamok és az ENSZ, illetve egyéb érintett nemzetközi szervek közötti együttműködést. E kétoldalú kapcsolatok arra is felhasználhatók, hogy hozzájáruljanak az uniós mechanizmus keretében végzett koordinációhoz.

(10) A Bizottság e cikkben említett szerepe nem érinti a tagállamok hatáskörét és felelősségét saját egységeik, moduljaik és más támogatásuk tekintetében, beleértve a katonai képességeket is. Nevezetesen, a Bizottság által kínált támogatás nem terjed ki arra, hogy utasításokat adjon és ellenőrzést gyakoroljon a tagállamok olyan egységei, moduljai vagy más támogatása tekintetében, amelyeket önkéntes alapon vetnek be a központi szintű és helyszíni koordinációnak megfelelően.

(11) Törekedni kell az Unió egyéb eszközeivel, különösen az 1257/96/EK rendelet keretében finanszírozott fellépésekkel való szinergiákra. A Bizottság biztosítja az eszközök összehangolását, továbbá adott esetben gondoskodik arról, hogy a tagállamoknak a szélesebb humanitárius fellépéshez hozzájáruló polgári védelmi intézkedéseinek a finanszírozása lehetőség szerint e határozat alapján történjen.

(12) Az uniós mechanizmus aktiválása esetén a katasztrófát követően segítségnyújtást biztosító tagállamok teljes körűen tájékoztatják tevékenységeikről az ERCC-t.

(13) A tagállamoknak az uniós mechanizmus keretében folytatott beavatkozásban részt vevő helyszíni egységei és moduljai szoros kapcsolatot tartanak fenn az ERCC-vel és a helyszínen lévő szakértői csapatokkal, a (3) bekezdés a) pontjának ii. alpontjában említettek szerint.

17. cikk

Helyszíni támogatás

(1) A Bizottság tagállami szakértőkből álló szakértői csapatot állíthat össze, nevezhet ki és küldhet ki:

a) a 16. cikk (3) bekezdése szerint Unión kívül bekövetkező katasztrófa esetén,

b) a 15. cikk (5) bekezdése szerint Unión belül bekövetkező katasztrófa esetén,

c) az 5. cikk (2) bekezdése szerint megelőzéssel kapcsolatos szakértői segítség kérése esetén, vagy

d) a 13. cikk (3) bekezdése szerint felkészültséggel kapcsolatos szakértői segítség kérése esetén.

A Bizottságnak és az Unió egyéb szolgálatainak a szakértői szintén bekapcsolódhatnak a csapat munkájába, hogy támogassák azt, és megkönnyítsék az ERCC-vel való kapcsolattartást. Az OCHA vagy egyéb nemzetközi szervezet által kiküldött szakértők is bevonhatók a csapatba, hogy erősítsék az együttműködést és megkönnyítsék a közös értékeléseket.

(2) A szakértők kiválasztására és kinevezésére vonatkozó eljárás a következő:

a) a tagállamok saját felelősségi körükben olyan szakértőket jelölnek ki, akik bevethetők szakértői csapatok tagjaként;

b) a Bizottság képesítésük és szakmai tapasztalatuk alapján – beleértve az uniós mechanizmussal kapcsolatosan elvégzett képzés szintjét, az uniós mechanizmus keretében folytatott korábbi missziók során szerzett tapasztalatokat és a katasztrófák következményeinek felszámolásában szerzett egyéb nemzetközi tapasztalatot – választja ki a szakértőket és a csapatok vezetőjét. A kiválasztás más szempontokat – köztük a nyelvismeretet – is figyelembe vesz annak érdekében, hogy a csapat egészében véve rendelkezzen azokkal a képességekkel, amelyekre egy adott helyzetben szükség van;

c) a Bizottság kijelöli az egyes missziók szakértőit/ csapatvezetőit, az őket kinevező tagállammal egyetértésben.

(3) A szakértői csapatok bevetésük során előmozdítják a tagállami beavatkozási csapatok munkájának összehangolását, és kapcsolatot tartanak a segítséget kérő tagállam illetékes hatóságaival, a 8. cikk d) pontjában meghatározottak szerint. Az ERCC szoros kapcsolatot tart fenn a szakértői csapatokkal, valamint iránymutatást és logisztikai támogatást nyújt számukra.

18. cikk

Szállítás és felszerelések

(1) Akár az Unión belüli, akár az azon kívüli katasztrófa esetén a Bizottság az alábbi módokon támogathatja a tagállamokat abban, hogy igénybe vegyék a felszerelést vagy a szállítási erőforrásokat:

a) a tagállamok által rendelkezésre bocsátható felszerelésre és szállítási erőforrásokra vonatkozó információk nyújtása és cseréje az ilyen felszerelés és szállítási erőforrások összevonásának elősegítése céljából;

b) segítségnyújtás a tagállamok számára az egyéb források – köztük a kereskedelmi piaci szereplők – által esetleg rendelkezésre bocsátható szállítási erőforrások azonosítása tekintetében, és az azokhoz való hozzáférés megkönnyítése; vagy

c) segítségnyújtás a tagállamok számára az egyéb források – például a kereskedelmi piaci szereplők – által rendelkezésre bocsátható felszerelés azonosításában.

(2) A Bizottság kiegészítheti a tagállamok által biztosított szállítási erőforrásokat a gyors katasztrófareagálás biztosításához szükséges további szállítási erőforrások rendelkezésre bocsátása révén.

V. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Költségvetési források

(1) Az uniós mechanizmus végrehajtásához szükséges pénzügyi keretösszeg a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan folyó áron 368 428 000 EUR.

Folyó áron 223 776 000 EUR a többéves pénzügyi keret 3., „Biztonság és uniós polgárság” című fejezetéből, folyó áron 144 652 000 EUR pedig a 4., „Globális Európa” című fejezetéből származik.

Az éves előirányzatokat az Európai Parlament és a Tanács a többéves pénzügyi keretnek megfelelően hagyja jóvá.

(2) A katasztrófareagálási intézkedések kedvezményezettjei általi visszatérítésekből származó előirányzatok a 966/2012/EU, Euratom rendelet 18. cikkének (2) bekezdése értelmében vett címzett bevételnek minősülnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi források fedezhetik az uniós mechanizmus irányításához és célkitűzéseinek megvalósításához szükséges előkészítő, nyomonkövetési, ellenőrzési, pénzügyi ellenőrzési és értékelési tevékenységekhez kapcsolódó kiadásokat is.

Az ilyen kiadások körébe tartozhatnak különösen a tanulmányok, szakértői találkozók, tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek – ideértve az Unió politikai prioritásaira vonatkozó szervezeti kommunikációt –, amennyiben ezek az uniós mechanizmus általános célkitűzéseihez kapcsolódnak, az információfeldolgozásra és -cserére összpontosító informatikai hálózatokkal (többek között azoknak az ágazatközi adatcsere előmozdítását szolgáló meglévő vagy jövőbeli rendszerekkel való összekapcsolásával és a kapcsolódó berendezésekkel) összefüggő kiadások, és minden más technikai és adminisztratív segítségnyújtásra fordított kiadás, amely a Bizottságnál a program irányítása tekintetében felmerül.

(4) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi keretösszeget a 2014–2020-as időszakban az I. mellékletben meghatározott százalékarányoknak és alapelveknek megfelelően kell szétosztani.

(5) A Bizottság a 34. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett időközi értékelés eredményének figyelembevételével felülvizsgálja az I. mellékletben szereplő felosztást. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben a felülvizsgálat eredményei alapján szükséges, a 30. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletben szereplő minden egyes számadatnak 8 százalékpontnál több, de legfeljebb 16 százalékponttal történő kiigazítása érdekében. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2017. június 30-ig el kell fogadni.

(6) Amennyiben az reagálási intézkedésekhez rendelkezésre álló költségvetési források szükséges felülvizsgálata rendkívül sürgős esetben azt megköveteli, akkor a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdelében, hogy a rendelkezésre álló költségvetési előirányzatok keretében és a 31. cikkben előírt eljárással összhangban 8 százalékpontnál több, de legfeljebb 16 százalékponttal kiigazítsanak az I. mellékletben szereplő minden egyes számadatot.

20. cikk

Támogatható általános tevékenységek

A katasztrófamegelőzés, -felkészültség és a hatékony reagálás javítása érdekében az alábbi általános tevékenységekre igényelhető pénzügyi támogatás:

a) tanulmányok és felmérések készítése, modellezés és forgatókönyv-készítés az ismeretek, a bevált gyakorlatok és az információk megosztásának elősegítése érdekében;

b) képzés, gyakorlatok, munkaértekezletek, személyzeti és szakértői cserék, hálózatok kialakítása, bemutató projektek és technológiaátadás;

c) nyomonkövetési, elemzési és értékelési tevékenységek;

d) a nyilvánosság tájékoztatása, oktatás, a tudatosságot növelő, valamint ahhoz kapcsolódó terjesztési tevékenységek az uniós polgároknak a katasztrófavédelembe és a katasztrófák hatásának minimálisra csökkentésébe való bevonása érdekében, valamint az ahhoz való hozzájárulás céljából, hogy az uniós polgárok hatékonyabban és fenntartható módon védjék magukat;

e) az uniós mechanizmus összefüggésében végrehajtott beavatkozások és gyakorlatok során szerzett tapasztalatok levonására irányuló olyan program kidolgozása és megvalósítása, amely többek között a megelőzéshez és a felkészültséghez kapcsolódó területekre vonatkozik; és

f) kommunikációs tevékenységek és intézkedések a katasztrófamegelőzés, -felkészültség és -reagálás terén végzett, a tagállamok és az Unió polgári védelmi munkája megismertetésének előmozdítása érdekében.

21. cikk

Támogatható megelőzési és -felkészültségi intézkedések

(1) A következő megelőzési és -felkészültségi intézkedésekre igényelhető pénzügyi támogatás:

a) az 5. cikkben említett projektek, tanulmányok, munkaértekezletek, felmérések és hasonló intézkedések és tevékenységek társfinanszírozása;

b) a 6. cikk d) pontjában és a 8. cikk j) pontjában említett kölcsönös felülvizsgálatok társfinanszírozása;

c) az ERCC által biztosított funkciók fenntartása, összhangban a 8. cikk a) pontjával;

d) a szakértői csapatok 8. cikk d) pontjában és 17. cikkben említett mozgósításának és kiküldésének előkészítése, valamint a gyors beavatkozási képesség 8. cikk f) pontjában említett kifejlesztése és fenntartása a tagállamok képzett szakértőinek hálózata útján;

e) a CECIS és az eszközök létrehozása és fenntartása az ERCC és a tagállamok kapcsolati pontjai, valamint az egyéb résztvevők között az uniós mechanizmus keretében folytatott kommunikáció és információcsere lehetővé tétele érdekében;

f) az európai érdeket képviselő, transznacionális észlelő, korai előrejelző és riasztási rendszerek fejlesztéséhez való hozzájárulás a gyors reagálás lehetővé tétele, és a tagállami korai előrejelző és riasztási rendszerek egymással, valamint az ERCC-vel és a CECIS-szel való összeköttetésének előmozdítása érdekében. E rendszereknek figyelembe kell venniük a meglévő és a jövőbeli információs, nyomonkövetési és észlelési forrásokat és rendszereket, és azokra kell építeniük;

g) az uniós mechanizmus keretébe illeszkedő reagálási műveletek megtervezése, a 10. cikkel összhangban;

h) a 13. cikkben ismertetett felkészültségi tevékenységek támogatása;

i) a 11. cikkben említett EERC kifejlesztése e cikk (2) bekezdésével összhangban.

j) az EERC hiányosságainak azonosítása a 12. cikkel összhangban, valamint a tagállamok támogatása e hiányosságok kezelésében az új reagálási képességeknek az elszámolható költségek legfeljebb 20 %-áig való társfinanszírozása révén, feltéve, hogy:

   i. az új képességek szükségességét a kockázatértékelések megerősítették,

   ii. képességhiányok megállapítására a 12. cikkben meghatározott eljárás igazolja, hogy e képességek nem állnak rendelkezésre a tagállamban,

   iii e képességeket a tagállamok fejlesztik ki egyénileg, vagy tagállamok konzorciumának keretében,

   iv e képességeket legalább kétéves időszakra rendelkezésre bocsátják az önkéntes eszköztár céljára, továbbá

   v. e képességek társfinanszírozása költséghatékony.

   Adott esetben előnyben kell részesíteni a közös kockázatok tekintetében együttműködő tagállamok konzorciumait;

k) a 17. cikk (1) bekezdésében említett szakértői csapatoknak nyújtott logisztikai támogatás rendelkezésre állásának biztosítása;

l) a katasztrófareagálási képességek tagállamok általi, Unión belüli előzetes elhelyezése során a koordináció megkönnyítése, a 8. cikk g) pontjával összhangban;

m) egy tagállam, harmadik ország, az ENSZ vagy annak ügynökségei kérésére szakértői csapat helyszínre való kiküldése révén történő, a megelőzési és felkészültségi intézkedésekkel kapcsolatos tanácsadás támogatása, az 5. cikk (2) bekezdésében és a 13. cikk (3) bekezdésében említettek szerint.

(2) Az (1) bekezdés i) pontjában említett intézkedések pénzügyi támogatására való jogosultságot a következőkre kell korlátozni:

a) az EERC létrehozásának és irányításának, valamint a 11. cikkben leírt kapcsolódó eljárásoknak valamennyi uniós szintű költsége;

b) a tagállami reagálási képességeknek az EERC céljaira történő minősítéséhez szükséges kötelező képzések, gyakorlatok és munkaértekezletek költségei (a továbbiakban: a minősítési költségek). A minősítési költségek a képesség típusa szerint meghatározott egységnyi költségekből vagy átalányösszegekből is felépülhetnek, akár 100 %-ban fedezve az elszámolható költségeket;

c) az ahhoz szükséges nem rendszeres költségek, hogy a tagállamok reagálási képességeit a pusztán nemzeti felhasználás szintjétől olyan készenléti és rendelkezésre állási szintre fejlesszék, amelynek eredményeként azok bevethetők lesznek az EERC részeként, összhangban az önkéntes rendelkezésre bocsátás minőségi követelményeivel és a minősítési folyamatban megfogalmazott ajánlásokkal (a továbbiakban: az adaptációs költségek). Az adaptációs költségekbe beletartozhatnak a modulok és az egyéb reagálási képességek interoperabilitásához, az önállósághoz, az önellátáshoz, a szállíthatósághoz, a csomagoláshoz kapcsolódó, illetve egyéb hasonló költségek, valamint a multinacionális reagálási képességek kialakításának (például munkaértekezleteknek, képzéseknek, közös módszertan kidolgozásának, előírásoknak, eljárásoknak és hasonló tevékenységeknek) a költségei, feltéve, hogy e költségek kifejezetten a képességek önkéntes rendelkezésre bocsátásához kapcsolódnak. E költségek körébe nem tartoznak bele az reagálási képességek kezdeti létrehozásához szükséges felszerelések, illetve humán erőforrások költségei, sem pedig a fenntartási és működési költségek. Ezek az adaptációs költségek felépülhetnek a képesség típusa szerint meghatározott egységnyi költségekből vagy átalányösszegekből is, akár 100 %-ban fedezve az elszámolható költségeket, feltéve, hogy ez nem lépi túl a képességkialakítási általános költség 30 %-át; és

d) Az olyan keretszerződések, partnerségi keretmegállapodások vagy hasonló megállapodások létrehozásának és kezelésének költségei, amelyek célja a rendkívüli katasztrófák során az átmeneti hiányoknak az összveszély-megközelítés figyelembevétele melletti kezelése.

Az e bekezdés d) pontja alapján történő finanszírozás:

i. kiterjedhet a szerződések vagy megállapodások megtervezéséhez, előkészítéséhez, megtárgyalásához, megkötéséhez és kezeléséhez szükséges költségek és díjak fedezésére, valamint szabványos működési eljárások kidolgozásának és a vagyoni eszközök hatékony felhasználásának biztosítását szolgáló gyakorlatok költségeinek fedezésére. A finanszírozás kiterjedhet az ezen eszközökhöz való gyors hozzáférés biztosítására fordított költségek legfeljebb 40 %-ának fedezésére;

ii. nem terjedhet ki új reagálási képességek beszerzésére vagy kialakítására, sem e kiegészítő képességek katasztrófahelyzetben történő használatának költségeire. E kiegészítő képességek katasztrófahelyzetben történő használatának költségei a segítséget kérő tagállamokat terhelik.

iii. nem lépheti túl a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi keret 10 %-át. Amennyiben e felső összeghatárt a programozási időszak vége előtti eléri, és amennyiben az uniós mechanizmus megfelelő működéséhez ez szükséges, végrehajtási jogi aktussal a 10 %-os felső összeghatár legfeljebb 5 százalékponttal túlléphető. A végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

22. cikk

Támogatható reagálási intézkedések

A következő reagálási intézkedésekre igényelhető pénzügyi támogatás:

a) szakértői csapatoknak a 17. cikk (1) bekezdésében említett kiküldése, valamint a 8. cikk d) és e) pontjában említett logisztikai támogatás és szakértők kiküldése;

b) a tagállamok támogatása abban, hogy katasztrófa esetén igénybe vegyék a felszereléseket és a szállítási erőforrásokat, a 23. cikkben meghatározottak szerint; és

c) segítségnyújtás iránti kérelem beérkezése esetén a szükséges további támogató és kiegészítő intézkedések megtétele annak elősegítése érdekében, hogy az reagálás a lehető leghatékonyabb módon össze legyen hangolva.

23. cikk

A felszereléshez és a szállítási erőforrásokhoz kapcsolódó, támogatható intézkedések

(1) A következő tevékenységek jogosultak pénzügyi támogatásra annak érdekében, hogy lehetővé váljon a felszerelések és a szállítási erőforrások igénybevétele az uniós mechanizmus keretében:

a) azon felszerelésekre és szállítási erőforrásokra vonatkozó információk nyújtása és cseréje, amelyekkel kapcsolatban a tagállamok úgy döntenek, hogy azokat rendelkezésre bocsátják, az ilyen felszerelés és szállítási erőforrások összevonásának elősegítése céljából;

b) segítségnyújtás a tagállamok számára az egyéb források – köztük a kereskedelmi piaci szereplők – által esetleg rendelkezésre bocsátható szállítási erőforrások azonosítása tekintetében, és az azokhoz való hozzáférés megkönnyítése;

c) segítségnyújtás a tagállamok számára az egyéb források – köztük a kereskedelmi piaci szereplők – által rendelkezésre bocsátható felszerelés azonosításában; és

d) a gyors katasztrófareagálás biztosításához szükséges szállítási erőforrások finanszírozása. Az ilyen intézkedésekre kizárólag az alábbi kritériumok teljesülése esetén igényelhető pénzügyi támogatás:

i. az uniós mechanizmus keretében segítségnyújtás iránti kérelmet nyújtottak be a 15. és 16. cikknek megfelelően;

ii. a kiegészítő szállítási erőforrások szükségesek az uniós mechanizmus keretében történő katasztrófareagálás hatékonyságának biztosításához;

iii. a segítségnyújtás megfelel az ERCC által azonosított szükségleteknek, és azt az ERCC által a műszaki előírásokra, a minőségre, az időzítésre és a teljesítés részletes szabályaira vonatkozóan adott ajánlásoknak megfelelően biztosítják;

iv. a segítséget kérő ország – vagy közvetlenül vagy pedig az ENSZ-en, annak ügynökségein vagy egy releváns nemzetközi szervezeten keresztül – elfogadta az uniós mechanizmus keretében a segítséget; és

v. harmadik országokban bekövetkezett katasztrófák esetén a segítségnyújtás kiegészíti az átfogó uniós humanitárius fellépést.

(2) A szállítási erőforrásokra biztosított uniós pénzügyi támogatás összege nem haladhatja meg a teljes elszámolható költség 55 %-át.

(3) A szállítási erőforrásokra biztosított uniós pénzügyi támogatás emellett a teljes elszámolható költség 85 %-át is fedezheti a következő esetekben:

a) a 11. cikkben foglalt, önkéntesen, előzetesen rendelkezésre bocsátott reagálási képességek szállításához kapcsolódó költségek; vagy

b) a segítségnyújtás kritikus szükséglet kielégítését célozza, és nem vagy nem elegendő mértékben áll rendelkezésre az önkéntes eszköztárban.

(4) A szállítási erőforrásokra biztosított uniós pénzügyi támogatás emellett az i., ii. és iii. pontban leírt teljes elszámolható költség akár 100 %-át is fedezheti, amennyiben erre szükség van ahhoz, hogy a tagállamok segítségnyújtásának összevonása operatív szempontból hatékony legyen, és ha a költségek az alábbiak egyikéhez kapcsolódnak:

i. raktározási kapacitás rövid távú bérlése a tagállami segítség ideiglenes raktározása céljából, amely megkönnyíti a segélyszállítmány koordinált szállítását;

ii. a tagállami segélyszállítmány átcsomagolása a szállítási kapacitás maximális kihasználása érdekében, vagy az egyedi műveleti követelményeknek való megfelelés céljából; vagy

iii. az összevont segélyszállítmány helyi szállítása annak érdekében, hogy biztosítva legyen a koordinált kézbesítés a segítséget kérő országban lévő végső rendeltetési helyre.

Az e bekezdés szerinti uniós pénzügyi támogatás nem lépheti túl (folyó árakon) a 75 000 EUR-t aktiválásonként az uniós mechanizmus vonatkozásában. Kivételes esetekben ez a felső összeghatár végrehajtási jogi aktusok útján meghaladható. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) Több tagállamot érintő szállítási műveletek összevonása esetén az egyik tagállam felvállalhatja az uniós pénzügyi támogatás egész műveletre vonatkozó kérelmezésének levezetését.

(6) Ha egy tagállam azt kéri, hogy a Bizottság kössön szerződést szállítási szolgáltatásokra, a Bizottságnak kérnie kell a költségek részleges, a (2), a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott finanszírozási mértékek szerinti megtérítését.

(7) E cikk értelmében az alábbi, a szállítási erőforrásokkal kapcsolatos költségekre igényelhető uniós pénzügyi támogatás: a szállítási erőforrások mozgatásához kapcsolódó valamennyi költség, ideértve valamennyi szolgáltatás költségét, a díjakat, a logisztikai és kezelési költségeket, az üzemanyag- és esetleges szállásköltségeket, valamint minden olyan egyéb közvetett költséget, mint az adók, általánosságban a vámok és a tranzitköltségek.

24. cikk

Kedvezményezettek

Az e határozat szerint odaítélt támogatásokat a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó jogi személyek számára lehet odaítélni.

25. cikk

A pénzügyi beavatkozás típusai és végrehajtási eljárások

(1) A Bizottság az uniós pénzügyi támogatást a 966/2012/EU, Euratom rendeletnek megfelelően hajtja végre.

(2) Az e határozat szerint nyújtott pénzügyi támogatás a 966/2012/EU, Euratom rendeletben előírt bármely formában nyújtható, különösen támogatás, a költségek megtérítése, közbeszerzés vagy pénzalapokhoz való hozzájárulás formájában.

(3) E határozat végrehajtása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, kivéve a IV. fejezet szerinti katasztrófareagálás körébe tartozó intézkedésekre vonatkozóan, amelyek előre nem láthatók. A végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az éves munkaprogramokban meghatározzák a kitűzött célokat, a várt eredményeket, a végrehajtás módját és a megvalósítás teljes összegét. Tartalmazzák továbbá a finanszírozandó intézkedések leírását, az egyes fellépésekhez rendelt összegek megjelölését, valamint egy tervezett végrehajtási menetrendet. A 28. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi segítségnyújtás tekintetében az éves munkaprogramok meghatározzák az azokban említett tagállamokra vonatkozóan előirányzott intézkedéseket.

26. cikk

Az uniós fellépés kiegészítő jellege és következetessége

(1) Az e határozat keretében pénzügyi támogatásban részesülő intézkedések más uniós pénzügyi eszközből nem részesülhetnek támogatásban.

A Bizottság biztosítja, hogy az e határozat keretében nyújtott pénzügyi támogatást igénylők és az ilyen támogatások kedvezményezettjei tájékoztassák a Bizottságot az egyéb forrásból – ideértve az Unió általános költségvetését is – kapott pénzügyi támogatásokról, valamint az ilyen támogatásra irányuló, folyamatban lévő kérelmeikről.

(2) Törekedni kell az Unió más eszközeivel való szinergiák és kiegészítő jelleg megvalósítására. Harmadik országokban kialakult humanitárius válságok kapcsán történő fellépés eseténa Bizottság biztosítja az e határozat, valamint az 1257/96/EK rendelet keretében finanszírozott intézkedések kiegészítő jellegét és koherenciáját.

(3) Ha az uniós mechanizmus keretében történő segítségnyújtás uniós humanitárius fellépéshez járul hozzá, és különösen, ha erre összetett veszélyhelyzetben kerül sor, az e határozat keretében pénzügyi támogatásban részesülő intézkedéseknek beazonosított szükségletekre kell alapulniuk és összhangban kell állniuk a segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusban említett humanitárius alapelvekkel és a polgári védelem és a katonai erőforrások alkalmazására vonatkozó alapelvekkel.

27. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

(1) A Bizottság megfelelő intézkedésekkel – csalás, korrupció és más jogellenes cselekmények elleni megelőző intézkedésekkel, hatásos ellenőrzésekkel, szabálytalanság feltárása esetén a jogtalanul kifizetett összegek visszafizettetésével, valamint szükség esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókkal – biztosítja, hogy az Európai Unió pénzügyi érdekei az e határozat alapján finanszírozott fellépések végrehajtása során ne sérüljenek.

(2) A Bizottság és képviselői, valamint a Számvevőszék jogosultak dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni az e határozat alapján uniós forrásból származó támogatások kedvezményezettjeinél, valamint az e határozat alapján uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(3) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) – a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]), valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ([2]) foglalt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – nyomozásokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy elkövettek-e valamely támogatási megállapodással, támogatási határozattal vagy az e határozat keretében finanszírozott szerződéssel összefüggésben az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást, korrupciót vagy más jogellenes cselekményt.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e határozat végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá az e határozat végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és nyomozásokat.

VI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

28. cikk

Harmadik országok és nemzetközi szervezetek

(1) Az uniós mechanizmus nyitva áll a következők részvétele előtt:

a) az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) azon országai, amelyek tagjai az Európai Gazdasági Térségnek (EGT), az EGT-megállapodásban rögzített feltételekkel összhangban, és más európai országok, ha megállapodások és eljárások így rendelkeznek;

b) csatlakozó országok, tagjelölt országok és potenciális tagjelöltek, a szóban forgó országok uniós programokban való részvételének a vonatkozó keretmegállapodásokban és társulási tanácsi határozatokban vagy hasonló megállapodásokban meghatározott általános alapelvei és általános feltételei szerint.

(2) A 20. cikkben és a 21. cikk (1) bekezdése a), b), f) és h) pontjában említett pénzügyi támogatás az uniós mechanizmusban részt nem vevő tagjelölt és potenciális tagjelölt országok számára, valamint az ENP-ben résztvevő országok számára is odaítélhető, amennyiben az említett pénzügyi támogatás kiegészíti a Előcsatlakozási Támogatási Eszközt (IPA II) létrehozásáról szóló jövőbeni uniós jogalkotási aktus és az európai szomszédságpolitikai eszköz létrehozásáról szóló jövőbeni uniós jogalkotási aktus alapján rendelkezésre álló finanszírozást.

(3) Nemzetközi vagy regionális szervezetek is együttműködhetnek az uniós mechanizmus keretében végzett tevékenységekben, amennyiben az e szervezetek és az Unió közötti vonatkozó kétoldalú vagy többoldalú megállapodások ezt lehetővé teszik.

29. cikk

Illetékes hatóságok

E határozat alkalmazása céljából a tagállamok kijelölik az illetékes hatóságokat, és erről tájékoztatják a Bizottságot.

30. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 2020. december 31-ig felhatalmazást kap a 19. cikk (5) és (6) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

([2]) A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

(3) Az 19. cikk (5) és (6) bekezdésében említett felhatalmazást az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 19. cikk (5) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

31. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek, és mindaddig alkalmazandók, amíg nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 30. cikk (5) bekezdésének megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. A Bizottság ebben az esetben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelő határozatáról szóló értesítés kézhezvételét követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a jogi aktust.

32. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a következő kérdésekre vonatkozóan:

a) az ERCC és a tagállami kapcsolati pontok közötti kapcsolattartás a 8. cikk b) pontjában, a 15. cikk (3) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésének a) pontjában előírtaknak megfelelően; az Unión belüli katasztrófareagálás során alkalmazandó, a 15. cikk szerinti műveleti eljárások, valamint az Unión kívüli katasztrófareagálás során alkalmazandó, a 16. cikk szerinti műveleti eljárások, ideértve az érintett nemzetközi szervezetek beazonosítását is.

b) a CECIS alkotóelemei, valamint a CECIS keretében folyó információmegosztás megszervezése a 8. cikk b) pontjának megfelelően;

c) a szakértői csapatokra vonatkozó, a 17. cikkben leírt kiküldetési eljárás;

d) a moduloknak, az egyéb reagálási képességeknek és a szakértőknek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti meghatározása;

e) a 9. cikk (2) bekezdése szerinti műveleti követelmények megállapítása a modulok működése és interoperabilitása tekintetében, ideértve a modulok feladatait, képességeit, főbb alkotóelemeit, önellátását és telepítését;

f) az EERC veszélyhelyzetreagálás működéséhez szükséges képességcélok, minőségi és interoperabilitási követelmények, valamint minősítési és nyilvántartásba vételi eljárás, a 11. cikkben foglaltaknak megfelelően, valamint a 21. cikk (2) bekezdésében előírt pénzügyi megállapodások;

g) az EERC hiányosságainak azonosítása és megszüntetése, a 12. cikkben foglaltak szerint;

h) a képzési programnak, a gyakorlatok keretének és a tanulságokkal kapcsolatos programnak a megszervezése a 13. cikkben foglaltak szerint; és

i) a segélyszállítmány szállításához nyújtott támogatás megszervezése, a 18. cikkben és a 23. cikkben foglaltaknak megfelelően.

(2) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás szerint kell elfogadni.

33. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

34. cikk

Értékelés

(1) A pénzügyi támogatásban részesülő tevékenységeket végrehajtásuk nyomon követése érdekében rendszeresen ellenőrzik.

(2) A Bizottság értékeli e határozat alkalmazását, és benyújtja az Európai Parlament és a Tanács részére a következőket:

a) az elért eredményeket és az e határozat végrehajtásának minőségi és mennyiségi vonatkozásait értékelő időközi jelentést legkésőbb 2017. június 30-ig;

b) egy közleményt e határozat folyamatos alkalmazásáról legkésőbb 2018. december 31-ig, és

c) egy utólagos értékelést legkésőbb 2021. december 31-ig.

Az a) és b) pontban említett időközi jelentéshez, illetve közleményhez adott esetben csatolni kell az e határozat módosításaira irányuló javaslatokat.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 2007/162/EK, Euratom határozat alapján 2014. január 1. előtt megkezdett tevékenységekre adott esetben továbbra is az a határozat az irányadó.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi eszköz keretében végrehajtott fellépések és az e határozatban foglalt előírások szerint végrehajtandó fellépések közötti átmenet nemzeti szinten zökkenőmentes legyen.

36. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2007/162/EK, Euratom határozat és a 2007/779/EK, Euratom határozat hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett határozatokra történő hivatkozásokat e határozatra történő hivatkozásoknak kell tekinteni, és az e határozat II. mellékletében szereplő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

37. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba. Ezt a határozatot 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

38. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2013. december 17-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
M. SCHULZ	L. LINKEVIČIUS

I. MELLÉKLET

A 19. cikk (1) bekezdésében említett uniós mechanizmus végrehajtásához szükségespénzügyi keretösszeg felosztása során alkalmazandó százalékarányok

Megelőzés: 20 % +/- 8 százalékpont

Felkészültség: 50 % +/- 8 százalékpont

Reagálás: 30 % +/- 8 százalékpont

Alapelvek

A Bizottság e határozat végrehajtása során kiemelten kezeli azokat az intézkedéseket, amelyek vonatkozásában ez a határozat határidőt jelöl ki az említett határidő lejártát megelőző időszakon belül, az adott határidő betartása céljából.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A Tanács 2007/162/EK, Euratom határozata	A Tanács 2007/779/EK, Euratom határozata	E határozat
1. cikk (1) bekezdés		—
1. cikk (2) bekezdés		1. cikk (4) bekezdés
1. cikk (3) bekezdés		—
1. cikk (4) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
	1. cikk (1) bekezdés	—
	1. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	1. cikk (2) bekezdés
	1. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	1. cikk (5) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés		2. cikk (1) bekezdés, a) pont
2. cikk (2) bekezdés		2. cikk (1) bekezdés, b) pont
2. cikk (3) bekezdés		1. cikk (6) bekezdés
	2. cikk (1) bekezdés	—
	2. cikk, (2) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés, a) pont
	2. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, b) pont
	2. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, d) pont
	2. cikk, (5) bekezdés	7. cikk és 8. cikk, a) pont
	2. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, b) pont
	2. cikk, (7) bekezdés	8. cikk, c) pont
	2. cikk, (8) bekezdés	18. cikk (1) bekezdés
	2. cikk, (9) bekezdés	18. cikk (2) bekezdés
	2. cikk, (10) bekezdés	16. cikk (7) bekezdés
	2. cikk, (11) bekezdés	—
3. cikk	3. cikk	4. cikk
4. cikk (1) bekezdés		20. cikk és 21. cikk
4. cikk (2) bekezdés, a) pont		22. cikk, a) pont
4. cikk (2) bekezdés, b) pont		22. cikk, b) pont, és 23. cikk (1) bekezdés, a), b) és c) pont
4. cikk (2) bekezdés, c) pont		23. cikk (1) bekezdés, d) pont
4. cikk (3) bekezdés		23. cikk (2) és (4) bekezdés
4. cikk (4) bekezdés		32. cikk (1) bekezdés, i) pont
	4. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés

A Tanács 2007/162/EK, Euratom határozata	A Tanács 2007/779/EK, Euratom határozata	E határozat
	4. cikk (2) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés
	4. cikk (3) bekezdés	9. cikk (1) és (2) bekezdés
	4. cikk (4) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés
	4. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
	4. cikk (6) bekezdés	9. cikk (6) bekezdés
	4. cikk (7) bekezdés	9. cikk (9) bekezdés
	4. cikk (8) bekezdés	9. cikk (7) bekezdés
5. cikk		24. cikk
	5. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, a) pont
	5. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, b) pont
	5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, c) pont
	5. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, d) pont
	5. cikk, (5) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés, a) pont
	5. cikk, (6) bekezdés	—
	5. cikk, (7) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés, d) pont
	5. cikk, (8) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés, f) pont
	5. cikk, (9) bekezdés	18. cikk
	5. cikk, (10) bekezdés	8. cikk, e) pont
	5. cikk, (11) bekezdés	8. cikk, g) pont
6. cikk (1) bekezdés		25. cikk (1) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés		25. cikk (2) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés		25. cikk (3) bekezdés, harmadik és negyedik mondat
6. cikk (4) bekezdés		—
6. cikk (5) bekezdés		25. cikk (3) bekezdés, első és második mondat
6. cikk (6) bekezdés		—
	6. cikk	14. cikk
7. cikk		28. cikk (1) bekezdés
	7. cikk (1) bekezdés	15. cikk (1) bekezdés
	7. cikk (2) bekezdés	15. cikk (3) bekezdés
	7. cikk (2) bekezdés, a) pont	15. cikk (3) bekezdés, a) pont
	7. cikk (2) bekezdés, c) pont	15. cikk (3) bekezdés, b) pont
	7. cikk (2) bekezdés, b) pont	15. cikk (3) bekezdés, c) pont
	7. cikk (3) bekezdés, első és harmadik mondat	15. cikk (4) bekezdés és 16. cikk (6) bekezdés

A Tanács 2007/162/EK, Euratom határozata	A Tanács 2007/779/EK, Euratom határozata	E határozat
	7. cikk (4) bekezdés	15. cikk (5) bekezdés
	7. cikk (5) bekezdés	—
	7. cikk (6) bekezdés	17. cikk (3) bekezdés, első mondat
8. cikk		26. cikk
	8. cikk (1) bekezdés első albekezdés	16. cikk (1) bekezdés
	8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	16. cikk (2) bekezdés, első mondat
	8. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés	—
	8. cikk (1) bekezdés, negyedik albekezdés	—
	8. cikk (2) bekezdés	16. cikk (4) bekezdés
	8. cikk (3) bekezdés	—
	8. cikk (4) bekezdés, a) pont	16. cikk (3) bekezdés, a) pont
	8. cikk (4) bekezdés, b) pont	16. cikk (3) bekezdés, c) pont
	8. cikk (4) bekezdés, c) pont	16. cikk (3) bekezdés, d) pont
	8. cikk (4) bekezdés, d) pont	16. cikk (3) bekezdés, e) pont
	8. cikk (5) bekezdés	16. cikk (8) bekezdés
	8. cikk (6) bekezdés, első albekezdés	17. cikk (1) bekezdés és 17. cikk (2) bekezdés, b) pont
	8. cikk (6) bekezdés, második albekezdés	17. cikk (3) bekezdés, második mondat
	8. cikk (7) bekezdés, első albekezdés	—
	8. cikk (7) bekezdés, második albekezdés	16. cikk (2) bekezdés, második mondat
	8. cikk (7) bekezdés, harmadik albekezdés	16. cikk (9) bekezdés
	8. cikk (7) bekezdés, negyedik albekezdés	16. cikk (11) bekezdés
	8. cikk (7) bekezdés, ötödik albekezdés	—
	8. cikk (8) bekezdés	16. cikk (10) bekezdés
	8. cikk (9) bekezdés, a) pont	16. cikk (12) bekezdés
	8. cikk (9) bekezdés, b) pont	16. cikk (13) bekezdés
9. cikk		16. cikk (2) bekezdés
	9. cikk	18. cikk
10. cikk		19. cikk (3) bekezdés

A Tanács 2007/162/EK, Euratom határozata	A Tanács 2007/779/EK, Euratom határozata	E határozat
	10. cikk	28. cikk
11. cikk		—
	11. cikk	29. cikk
12. cikk (1) bekezdés		27. cikk (1) bekezdés
12. cikk (2) bekezdés		—
12. cikk (3) bekezdés		—
12. cikk (4) bekezdés		—
12. cikk (5) bekezdés		—
	12. cikk (1) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, e) pont
	12. cikk (2) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, a) pont
	12. cikk (3) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, b) pont
	12. cikk (4) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, c) pont
	12. cikk (5) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, h) pont
	12. cikk (6) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, d) pont
	12. cikk (7) bekezdés	—
	12. cikk (8) bekezdés	—
	12. cikk (9) bekezdés	32. cikk (1) bekezdés, a) pont második része
13. cikk	13. cikk	33. cikk
14. cikk		19. cikk
15. cikk	14. cikk	34. cikk
	15. cikk	36. cikk
16. cikk		37. cikk, második mondat
17. cikk	16. cikk	38. cikk